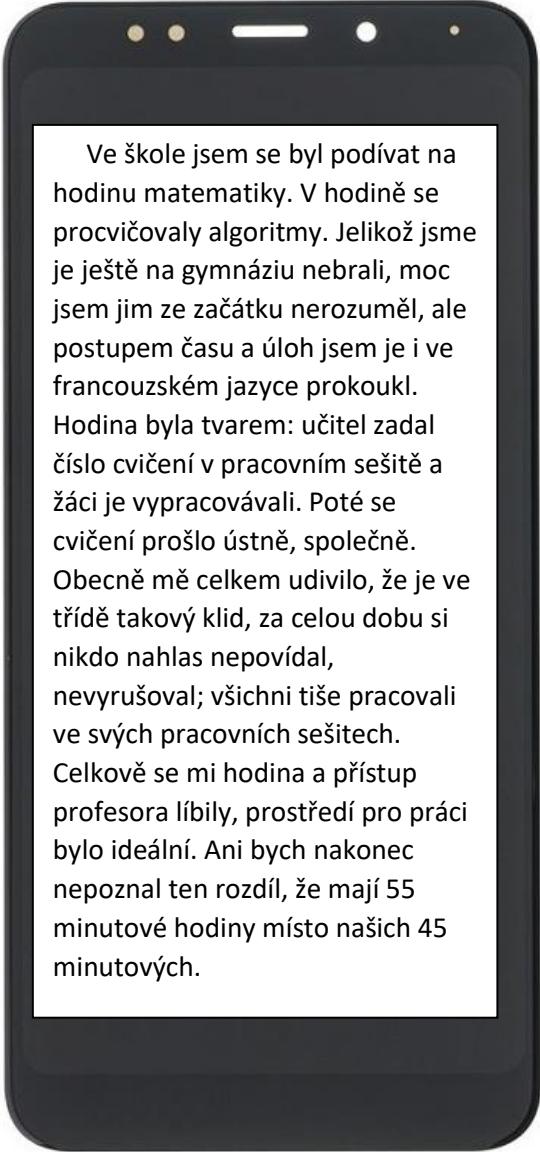
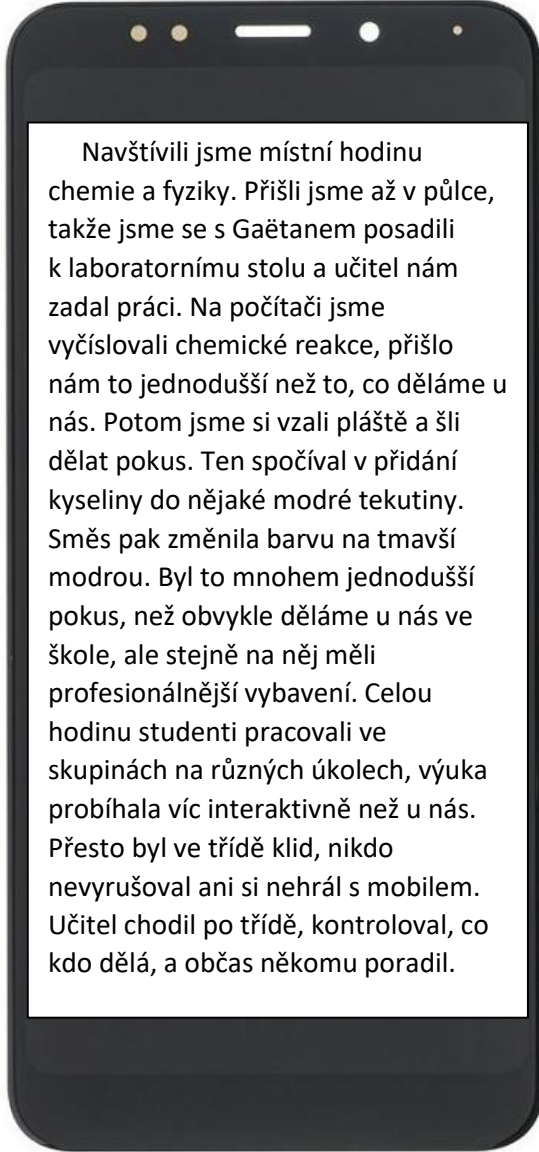
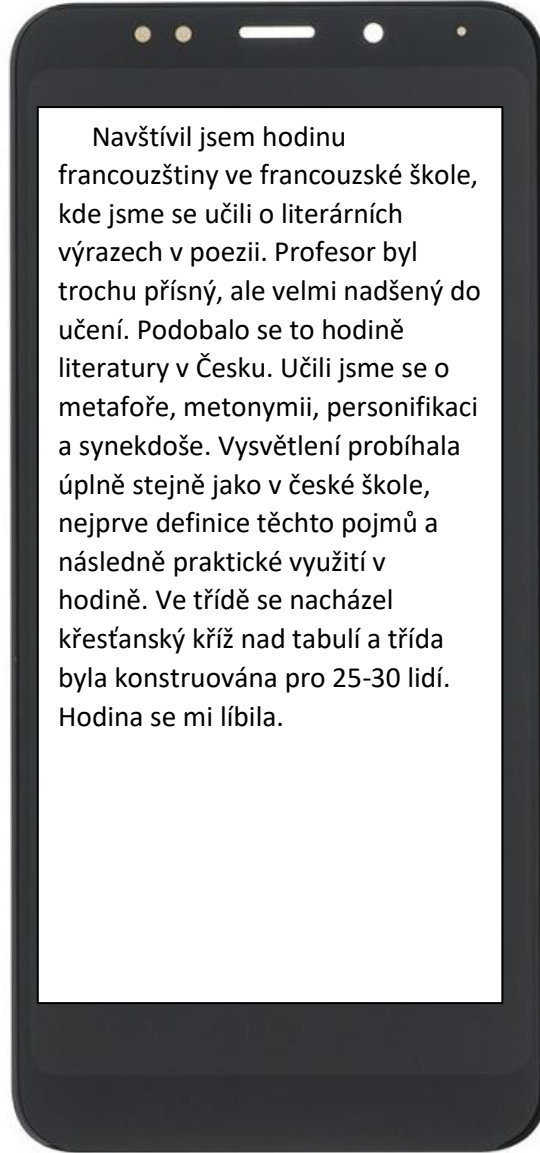

Ve škole jsem se byl podívat na hodinu matematiky. V hodině se procvičovaly algoritmy. Jelikož jsme je ještě na gymnáziu nebrali, moc jsem jim ze začátku nerozuměl, ale postupem času a úloh jsem je i ve francouzském jazyce prokoukl. Hodina byla tvarem: učitel zadal číslo cvičení v pracovním sešitě a žáci je vypracovávali. Poté se cvičení prošlo ústně, společně. Obecně mě celkem udivilo, že je ve třídě takový klid, za celou dobu si nikdo nahlas nepovídal, nevyrušoval; všichni tiše pracovali ve svých pracovních sešitech. Celkově se mi hodina a přístup profesora líbily, prostředí pro práci bylo ideální. Ani bych nakonec nepoznal ten rozdíl, že mají 55 minutové hodiny místo našich 45 minutových.

Navštívili jsme místní hodinu chemie a fyziky. Přišli jsme až v půlce, takže jsme se s Gaëtanem posadili k laboratornímu stolu a učitel nám zadal práci. Na počítači jsme vyčíslovali chemické reakce, přišlo nám to jednodušší než to, co děláme u nás. Potom jsme si vzali pláště a šli dělat pokus. Ten spočíval v přidání kyseliny do nějaké modré tekutiny. Směs pak změnila barvu na tmavší modrou. Byl to mnohem jednodušší pokus, než obvykle děláme u nás ve škole, ale stejně na něj měli profesionálnější vybavení. Celou hodinu studenti pracovali ve skupinách na různých úkolech, výuka probíhala víc interaktivně než u nás. Přesto byl ve třídě klid, nikdo nevyrušoval ani si nehrál s mobilem. Učitel chodil po třídě, kontroloval, co kdo dělá, a občas někomu poradil.

Navštívil jsem hodinu francouzštiny ve francouzské škole, kde jsme se učili o literárních výrazech v poezii. Profesor byl trochu přísný, ale velmi nadšený do učení. Podobalo se to hodině literatury v Česku. Učili jsme se o metafoře, metonymii, personifikaci a synekdoše. Vysvětlení probíhala úplně stejně jako v české škole, nejprve definice těchto pojmů a následně praktické využití v hodině. Ve třídě se nacházel křesťanský kříž nad tabulí a třída byla konstruována pro 25-30 lidí. Hodina se mi líbila.